



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט ערן טאוסג

התובעת:

מאי סולומון
ע"י ב"כ עוה"ד משה בן-דרור וינן חימי

נגד

הנתבעות:

1. גוטקס אופנה בע"מ
2. גוטקס מותגים שותפות רשומה
3. דניאל גוטקס בע"מ
4. גוטקס סווימוור ברנדס בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד הילה גולדפלד

פסק דין

(אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית)

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, שהוגש בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, שהתשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ותקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

רקע וטענות הצדדים

2. ביום 5.3.2024 הגישו מספר מבקשים לבית המשפט המחוזי בתל אביב בקשה לאישור תביעתם כתובענה ייצוגית כנגד מספר משיבות. בהחלטה שניתנה ביום 12.7.2024 קבע כב' השופט א' דפדי כי לא היה מקום לרכז את בקשות האישור נגד המשיבות השונות במסגרתו של הליך אחד. לפיכך, הורה בית המשפט על מחיקת חלק מהמבקשים והמשיבות, באופן שנותרו אך ורק התובעת והנתבעות דנן. לאחר מכן, בהחלטה מיום 25.7.2024, הועבר ההליך לבית משפט השלום.

3. ביום 19.8.2026 הגישה התובעת הייצוגית, מאי סולומון, בקשת אישור מתוקנת (להלן: "התובעת" ו-"בקשת האישור") כנגד גוטקס אופנה בע"מ, גוטקס מותגים שותפות רשומה, דניאל גוטקס בע"מ וגוטקס סווימוור ברנדס בע"מ (להלן יחד: "הנתבעות"), וזאת בהתאם להנחיות שניתנו בבית המשפט המחוזי.

4. הנתבעות משווקות בישראל סדרה של מותגים וביניהם: זארה וזארה הום, ברשקה, מסימו דוטי, פול אנד בר וסטרדיבריוס.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

5. בבסיס התובענה עומדת הטענה כי הנתבעות הפרו את החובה להשיב ללקוחותיהן בעת ביטול עסקה את דמי המשלוח ששולמו עלידיהם וכן הפרו את הוראות הדין בכל הקשור לגילוי המידע אותו הן נדרשות לגלות ללקוחותיהן, בנוגע לעסקאות "מכר מרחוק". לפיכך נטען כי הנתבעות הפרו את סעיפים 14ג, 14ה, 14ז ו-14ט(ב) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"); הפרו חובה חקוקה על-פי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]; עשו עושר ולא במשפט כקבוע בחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979; הפרו את החובה לפעול בתום לב, הקבועה בסעיפים 12 ו-39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973; וכן התרשלו לפי סעיפים 35, 36 ו-41 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].
6. ביום 15.10.2024 הגישו הנתבעות את תשובתן לבקשת האישור, במסגרתה ביקשו לדחות את טענות התובעת. ביום 19.11.2024 הגישה התובעת את תשובתה לתשובת הנתבעות, במסגרתה דחתה את טענות הנתבעות בתשובתן וטענה כי דין בקשת האישור להתקבל.
7. ביום 5.12.2024 התקיימה ישיבת קדם משפט, ולאחריה הסכימו הצדדים על הגשת סיכומים בתיק, מבלי שהעדים מטעמם ייחקרו.
8. ביום 17.3.2025 קיבל בית המשפט (כב' השופט ע' הדר) את בקשת האישור. לאחר מכן הוגש כתב הגנה מטעם הנתבעות וכתב תשובה מטעם התובעת, וכן התקיימו הליכי גילוי מסמכים.
9. לאחר מכן הסכימו הצדדים לקיים ישיבת פישור בפניי. בעקבות ישיבת הפישור שהתקיימה ביום 21.9.2025, הגישו הצדדים ביום 16.10.2025 בקשה לאישור הסדר פשרה, המבוסס על ההסכמות אליהן הגיעו במסגרת ישיבת הפישור.
10. משנמצא כי אין מקום לדחות את ההסדר המוצע על הסף, בהחלטה שניתנה ביום 16.10.2025 הורה בית המשפט על פרסום הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה יומית רחבה. כן נקבע כי על הצדדים להמציא את ההסדר ליועצת המשפטית לממשלה ולמנהל בתי המשפט. לאור מועד הפרסום, נקבע כי ניתן להגיש התנגדויות להסדר הפשרה עד יום 17.12.2025. לאחר שניתנה ארכה, הוגשה ביום 4.3.2026 "עמדת הגורמים המקצועיים במדינה" (להלן: "הגורמים המקצועיים"). לא הוגשו התנגדויות להסדר המוצע.

עיקרי הסדר הפשרה

11. הגדרת הקבוצה בהסדר הפשרה, התואמת להגדרה שנכללה בהחלטה לקבל את בקשת האישור, הינה כדלקמן:



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

תת קבוצה א' – "כל אדם בישראל, שרכש מוצרים מהנתבעות במסגרת עסקת "מכר מרחוק", ביטל את העסקה (לרבות החלפה/החזרה של מוצר), ולא קיבל את מלוא הסכום המגיע לו לפי החוק (סכום העסקה הכולל בניכוי 5% או 100 ש"ח לפי הנמוך מביניהם), במהלך 7 השנים האחרונות, ועד ליום 17.3.2025 (מועד אישור התובענה כייצוגית).

תת קבוצה ב' – "כל אדם בישראל, שרכש מוצרים מהנתבעות במסגרת עסקת "מכר מרחוק", ולא קיבל את הגילוי הנדרש כדין, במהלך השנים האחרונות, ועד למועד אישור התובענה כייצוגית".

12. פיצוי לציבור – הוסכם כי הנתבעות תשבנה לחברי הקבוצה סכום כולל של 676,782 ש"ח, אשר יושבו תוך 60 יום ממועד אישור הסדר הפשרה (להלן: "הסכום המוסכם"). נטען כי הסכום המוסכם משקף את מלוא דמי המשלוח שלא הושבו לחברי הקבוצה, בצירוף הפרשי הצמדה.

הוסכם כי ההשבה תבוצע באמצעות כרטיסי האשראי של הלקוחות, ככל שבידי הנתבעות פרטי האשראי שלהם. חברי הקבוצה יעודכנו בדבר ההעברה באמצעות הודעת דואר אלקטרוני או מסרון (בהתאם לפרטים המצויים אצל הנתבעות).

בתוך 7 ימים ממועד השלמת העברת מלוא הסכום המוסכם, ועד לא יאוחר מ-75 ימים לאחר אישור הסדר הפשרה (לפי המוקדם), הנתבעות תגשנה לבית המשפט תצהיר של גורם מוסמך על אודות ביצוע ההסדר והעברת התשלומים לחברי הקבוצה.

ככל שלא ניתן יהיה להשיב למי מחברי הקבוצה את דמי המשלוח, הוסכם כי יתרת הסכום המוסכם שלא הועברה לחברי הקבוצה תועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד (להלן: "הקרן לחלוקת כספים"), שהוקמה מכוח סעיף 27 לחוק תובענות ייצוגיות.

13. אסדרה לעתיד – הנתבעות התחייבו כי יסדירו את התנהלותן העתידית לגבי שתי תתי הקבוצות שלעיל. בכל הנוגע לתת קבוצה א', הנתבעות התחייבו להשיב את דמי המשלוח לכל לקוח שיבטל עסקת רכישה בכל אחד מאתרי הסחר המקוונים שהן מפעילות, כך שדמי המשלוח יהיו חלק ממחיר העסקה כולה שיושב ללקוח, בהתאם להוראות הדין. הנתבעות יציינו זאת באתר האינטרנט שהן מפעילות, במסגרת התקנון ומדיניות ביטול עסקה. בכל הנוגע לתת קבוצה ב', הנתבעות התחייבו לגלות את מלוא המידע הנדרש ללקוחות בשיווק מרחוק, ולצרף לכל עסקה אינטרנטית מסמך הכולל את כל הפרטים הנדרשים לפי סעיפים 14ג(א) ו-14ג(ב) לחוק הגנת הצרכן לעניין הגילוי (בין במסגרת החשבונית המנופקת ובין במסמך נפרד).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

14. גמול ושכר-טרחה: הצדדים המליצו כי הגמול לתובעת, אשר ישולם תוך 30 יום מיום מתן פסק דין המאשר את ההסדר המוצע, יועמד על סך 12,500 ₪. באשר לשכר-הטרחה, המליצו הצדדים כי באי-כוח התובעת יקבלו יחדיו סכום של 129,624 ₪ בצירוף מע"מ (64,812 ₪ בצירוף מע"מ לכל אחד).

הצדדים מבקשים כי 70% משכר-הטרחה המוסכם ישולמו בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין, וכי 30% הנותרים ישולמו בתוך 30 יום לאחר הגשת תצהיר המעיד על ביצוע הוראות הסדר זה. באי-כוח התובעת מבקשים כי על חלקו השני של התשלום יתווספו הצמדה וריבית ואילו הנתבעות סבורות כי יש להותיר סכום נומינלי. הצדדים התירו את העניין לשיקול דעתו של בית המשפט.

15. הצדדים הסכימו כי עם אישור הסדר הפשרה עלידי בית המשפט, מותרים חברי הקבוצה שלא מסרו הודעת פרישה מן הקבוצה ו/או מי מטעמם, באופן סופי ומוחלט, על כל טענה, דרישה, זכות או עילה הכלולות בתובענה ובבקשת האישור. אישור הסדר הפשרה יהווה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה בקשר עם כל הטענות, העילות, הסעדים והנזקים מושא כתבי הטענות וההחלטה במסגרתה התקבלה בקשת האישור.

16. במסגרת בקשתם לאישור הסדר הפשרה, טענו הצדדים כי אין צורך במינוי בודק. הצדדים הסכימו כי הנתבעות תשבנה לתובעת את האגרה ששילמה וביקשו כי בית המשפט יפטור את הנתבעות מתשלום חלקה השני של האגרה.

17. הבקשה נתמכה בתצהירי באי-כוח הצדדים, וכן בתצהירים מטעם התובעת ומטעם הגורם המוסמך אצל הנתבעות.

תמצית עמדת "הגורמים המקצועיים" ותשובות הצדדים

18. לאחר שניתנו ארכות, ביום 4.3.2026 הוגשה עמדת הגורמים המקצועיים במדינה. הגורמים המקצועיים לא מצאו לנכון להביע עמדה לחיוב או לשלילה ביחס להסדר הפשרה, אך לצד זאת ביקשו לדחות את בקשת הצדדים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

19. הגורמים המקצועיים טענו, בין היתר, כי לא קיים במקרה הנדון "טעם מיוחד" הנדרש לשם מתן פטור מחלקה השני של האגרה, וכי לא די בכך שהצדדים הגיעו להסכמות בעקבות הליך פישור וחסכו קיומו של הליך הוכחות. עוד נטען כי בכל הנוגע להליך תובענה ייצוגית, לא קיימת האפשרות לפטור מחלקה השני של האגרה אלא לפי תקנה 7 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 (להלן: "תקנות





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

האגרות"). כן התייחסו הגורמים המקצועיים לכך שבתיק התקיימו זה מכבר שלושה דיונים ואף ניתנה החלטה בבקשה לאישור תובענה ייצוגית.

20. ביום 4.3.2026 הודיעה התובעת כי היא מותירה את ההכרעה בנוגע לבקשה לפטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה לשיקול דעת בית המשפט.

21. ביום 6.3.2026 הוגשה התייחסות הנתבעות לעמדת הגורמים המקצועיים. הנתבעות ביקשו לדחות את עמדת הגורמים המקצועיים, וטענו בין היתר כי בתיק התקיימו שני דיונים בלבד, ולא שלושה כטענת הגורמים המקצועיים, וכי הפסיקה הכירה בכך שגם במצבים בהם התקיים דיון בהליך, הרי שבמקרים המתאימים קיימת הצדקה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

דיון והכרעה

אישור הסדר הפשרה

22. סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

" בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין. "

סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותה תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;

(ג) עיקרי הסדר הפשרה;

(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;

(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;

(ג) השלב שבו נמצא ההליך;

(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);

(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;

(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר."

23. אם כן, בבואו לאשר הסדר פשרה, על בית המשפט להשתכנע כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר, וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

24. במקרה שלפניי הגעתי לכדי מסקנה כי הסדר הפשרה המוצע עונה על מטרות חוק תובענות ייצוגיות, וכי ההסדר "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה". כעת אנמק.

25. בבואו לאשר הסדר פשרה, על בית המשפט להעריך האם הסדר הפשרה משקף תוצאה ראויה ביחס לפיצוי ההוגן שהיה נפסק לחברי הקבוצה לו התובענה הייתה מגיעה לסיימה. ערך זה משקף את התוצאה שהייתה צפויה בסיום ההליך, בניכוי עלות ההתדיינות הצפויה מהשלב בו הופסקה (למשל: פסקה 67 לפסק דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף בת"צ (מחוזי מר') 30028-04-11 יצחקי נ' מגדל חברה לביטוח (פורסם במאגרים, 21.11.2016)). כמו כן, על בית המשפט לבחון מהי התועלת שיפיקו חברי הקבוצה מהפיצוי המסוכם ומהי העלות שתישא בה המשיבה, וזאת לעניין עמידת ההסדר בתכלית הענקת סעד לנפגעים כמו גם בתכלית קידום אכיפת הדין וההרתעה מפני הפרתו (למשל: ע"א 2398/22 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ, פסקה 34 (פורסם במאגרים, 30.11.2022) (להלן: "עניין שולץ")).

26. מעיון בהסדר הפשרה, כמו גם בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים ובהחלטה לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, עולה כי ההסדר המוצע עולה בקנה אחד עם המבחנים שהותוו בפסיקה, ועם סיכויי וסיכוני הצדדים לו נוהל ההליך עד סיומו, ויש בו כדי להועיל לחברי הקבוצה. אציין כי לעניין זה לקחתי בחשבון אף את העובדה שהיועצת המשפטית לממשלה לא התנגדה להסדר המוצע, כאשר במקביל



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

עמדת הגורמים המקצועיים עוסקת אך ורק בבקשת הצדדים לפטור מחלקה השני של האגרה. הגעתי למסקנה האמורה אף בהינתן כי מטבע הדברים פשרה כוללת ויתורים הדדיים, ומגלמת קניית סיכונים של שני הצדדים להליך, כאשר אף צד אינו יוצא כשכל תאוותו בידו (למשל: ע"א 5858/19 פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ נ' אופיר, פסקה 47 (פורסם במאגרים, 5.7.2022)).

מינוי בודק

27. הצדדים טענו כי הסדר הפשרה המוצע הינו ראוי, הוגן וסביר וכי אין צורך במינוי בודק.

28. סעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (בסעיף זה - בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שכרו והוצאותיו של בודק, וכן אופן תשלומם, ייקבעו בידי השר."

29. בדברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 234, 269 (26.1.2006) נאמר בהתייחס לסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות:

"מטרת סעיף זה [סעיף 18 לחוק - ע"ט] וסעיף 19 היא להסדיר מקרים שבהם מיישבים הצדדים את הסכסוך ביניהם בדרך של הסדר פשרה, והסדר זה מחייב את כל חברי הקבוצה. החשש במקרים אלו הוא מפני קנוניה בין התובע המייצג לבין הנתבע, כך שהתובע המייצג יפיק תועלת אישית מן הפשרה על חשבון חברי הקבוצה. למעשה, במצבים שבהם מושג הסדר פשרה, נוצר אצל התובע ניגוד עניינים בין טובתו האישית ובין האינטרסים של הקבוצה, דבר המצדיק פיקוח מוגבר הן על ידי בית המשפט והן על ידי חברי הקבוצה."

30. מטרת מינוי הבודק היא, אם כן, לסייע לבית המשפט לבחון את הסדר הפשרה, ולהבטיח כי יישמרו האינטרסים של חברי הקבוצה בשים לב למכלול הנסיבות. דהיינו - לוודא שההסדר הוא סביר והוגן בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בהסדר הפשרה המוצע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, בהתחשב במטרות החוק.

31. אינני סבור כי במקרה שלפניי יש צורך במינוי בודק לשם בדיקת ההסדר, הואיל והערכת סיכויי וסיכוני התביעה היא עניין משפטי המצוי במסגרת שיקול דעתו של



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

בית המשפט. בכל הנוגע לתנאי הסדר הפשרה, נוכח נתונים מבוררים שנמסרו בהליך הפישור, נראה כי ניתן לפטור ממינוי בודק. במסקנה זו תומכים גם שיקולי עלות תועלת בשל העלויות הכרוכות במינוי בודק לצד עיכוב וסרבול ההליך לאישור הסדר הפשרה.

32. לאור האמור מעלה, וכאשר אף הגורמים המקצועיים לא טענו כי במקרה דנן יש מקום להורות על מינוי בודק (לצד בקשת הצדדים להימנע ממינוי זה), נחה דעתי כי אכן ניתן לאשר את הסדר הפשרה בלא מינוי בודק.

גמול ושכר־טרחה לגורמים המייצגים

33. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך:

"אישור בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה".

34. השיקולים לקביעת שכר־טרחה במסגרת הסדר פשרה נקבעו בסעיף 23(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, ובהם נמנים התועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה; מורכבות ההליך והטרחה שנטל על עצמו עורך־הדין המייצג, הסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה וההוצאות שהוציא לשם כך; מידת החשיבות הציבורית של התובענה; האופן שבו נוהל ההליך והפער בין הסעד המבוקש בבקשה לאישור לבין אלה המוסכמים בהסדר המוצע. שיקולים דומים מנחים את בית המשפט לעניין קביעת הגמול לתובע (סעיף 22(ב) לחוק תובענות ייצוגיות).

35. בע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' דייכרט (פורסם במאגרים, 23.5.2012) (להלן: "הלכת דייכרט") התייחס כב' הנשיא א' גרוניס לעקרונות המנויים בסעיפים 22(ב) ו-23 הנ"ל המנחים באשר לפסיקת גמול לתובע המייצג ושכר טרחה לבא־כוח התובע המייצג, וקבע כך:

"... אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בפסיקת בית המשפט הוכרו שלושה סוגים עיקריים של שיקולים אותם יש להביא בחשבון במסגרת ההחלטה בעניין שכר טרחה וגמול בתובענה ייצוגית. סוג ראשון של שיקולים עוסק במערכת התמריצים הנוגעת להגשת התביעה ייצוגית. על בית המשפט לאזן בין הרצון לעודד הגשת תביעות ראויות לבין הרצון למנוע הגשת תביעות סרק. בהקשר זה יש ליתן משקל לאינטרסים שהוגשמו על ידי התובענה, הן מבחינת הקבוצה המיוצגת





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

הן מבחינת הציבור בכללותו. לעניין זה, על בית המשפט לבחון, מחד גיסא, את היקף ההשקעה של עורך הדין המייצג וכן את מידת הסיכון בתובענה ומאיזך גיסא את היחס בין הסעד שנתבע לבין הסעד שאושר ... בהקשר זה אף שומה על בית המשפט לבחון את השאלה האם על מנת לזכות בסעד המבוקש היה צורך להגיש תביעה ייצוגית... סוג שיקולים שני עליו הצביעה הפסיקה נוגע להתנהלותו של בא-כוח התובע המייצג. שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה... לפיכך, ישנה חשיבות מיוחדת למתן דגש למהלכיו של הפרקליט לעניין שכרו. סוג נוסף של שיקולים מתייחס ליחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה. על בית המשפט להימנע מפסיקת שכר טרחה שיפחית באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה".

[פסקה 2 לפסק הדין]

ראו גם: א' קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט(1) 131, 157-178 (תשס"ז).

36. בהתאם להלכת דייכרט, יש להשתמש בשיטת האחוזים (להבדיל מחישוב שכר-טרחה וגמול על בסיס שעות עבודה בפועל) כדרך אומדן לפסיקת שכר-טרחה וגמול. כן נקבע כי שכר-הטרחה ייגבה מהסכום ששולם בפועל, ולא מסכום הפיצוי המוסכם לפי הסדר הפשרה, וזאת מהטעם שכלל זה יתמרץ את התובע הייצוגי להביא להוצאתו של ההסדר אל הפועל עד סופו, תוך הגנה על האינטרסים של חברי הקבוצה.

הלכה דומה קיימת בארצות-הברית ובתי המשפט קבעו לא פעם כי יש להפחית את שכר-טרחת עורכי הדין, הואיל ומרבית הפיצוי המוסכם לפי הסדר הפשרה לא הועבר בפועל לחברי הקבוצה. ראו למשל בהחלטות בתי המשפט הפדרליים לערעורים מן העת האחרונה: *Lowery v. Rhapsody International, Inc.*, 2023 WL 3857499 (9th Cir. June 7, 2023); *Kurtz v. Kimberly-Clark Corporation*, 2025 WL 1802667 (2d. Cir. Jul 1, 2025).

37. אם כן, הלכת דייכרט קובעת סטנדרט גמיש המותיר לשיקול דעתו של בית המשפט את קביעת גובה שכר הטרחה הסופי (כפי שנקבע למשל בעניין שולץ הנ"ל, בפסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט ח' כבוב). אולם, נקודת המוצא לקביעת שכר-הטרחה והגמול בהליך שהסכום שנגבה בו בפועל לא עולה על 5 מיליון ₪, היא כי הגורמים המייצגים יזכו לשכר-טרחה וגמול בשיעור של 25% לכל היותר.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

38. עוד אציין, לעניין אופן חישוב שכר-הטרחה והגמול, כי ברע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שוורצמן, פסקאות 48-50 (פורסם במאגרים, 17.3.2024) (להלן: "עניין סופרגז") נקבע, בין היתר, כי יש לחשב את הגמול ושכר הטרחה באחוזים לפי "שיטת נטו", דהיינו מתוך ערכו הכלכלי של הסעד הניתן לטובת הקבוצה או הציבור.

39. במקרה שלפניי סכומי הגמול ושכר-הטרחה המומלצים (כמפורט בסעיף 14 לעיל) עומדים על כ-21% מסכום הפיצוי המוסכם לקבוצה. אף בהתחשב בעמדה שהובעה באחד המקרים בעבר (ראו והשוו: ת"צ (מחוזי ת"א) 44598-12-12 גדינברג נ' מיטב דש גמל ופנסיה בע"מ (פורסם במאגרים, 20.12.2021), לפיה יש לכלול בחישוב אף את שכר-הטרחה שנפסקת אושרה התביעה כתובענה ייצוגית (7,500 ₪ כולל מע"מ), שכר-הטרחה והגמול המומלצים אינם עולים על 22% מסכום הפיצוי המוסכם. לפיכך, אשאיר את הדיון בשאלה אם יש לכלול את השכר שניתן בשלב בקשת האישור בחישוב שכר הטרחה הכולל לעת מצוא.

40. לאחר ששקלתי את המאמצים שהשקיעו התובעת ובאי-כוחה בניהול ההליך ובמגעים לפשרה, אשר הביאו לחסכון בזמן שיפוטי, וכמובן את התועלת שהפיקו חברי הקבוצה מן ההסדר, וכן את העובדה כי ניתנה זה מכבר החלטה בבקשת האישור ואף הוגשה מטעם התובעת בקשה לגילוי מסמכים ומענה על שאלון (שטרם הוכרעה), מצאתי כי ניתן לאשר את שכר הטרחה והגמול המומלצים.

41. זאת ועוד, הואיל ולפי הסדר הפשרה מלוא הסכום המוסכם יושב לחברי הקבוצה ורק ככל שחלק מן הסכום לא יידרש, יתרת הסכום תועבר לקרן לחלוקת כספים, לא מצאתי כי יש מקום להפחית את בסיס החישוב לעניין קביעת שכר הטרחה והגמול, כפי שפסיקת בית המשפט העליון מורה למשל במקרים בהם הסכום המוסכם או חלק ממנו לא מועבר ישירות לחברי הקבוצה (ע"א 3604/22 ז' נ' פלאפון תקשורת בע"מ, פסקאות 7-10 (פורסם במאגרים, 23.5.2023) או כאשר הפיצוי נעשה באמצעות תרומת מוצרים להבדיל מהשבת "כסף חיי" (רע"א 1394/24 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' זיט, פסקאות 32-36 לפסק דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף (פורסם במאגרים, 24.4.2025) (להלן: "עניין אופטיקה הלפרין"). לדברים שכתבתי לאחרונה בעניין דומה ראו: ת"צ (שלום ת"א) 41013-02-24 שמיר נ' זאפ וויקנד שותפות מוגבלת (פורסם במאגרים, 16.11.2025).

אף אין מדובר במקרה בו יש מקום לשקול קביעת מקדם הפחתה בגין רכיב התשלום לקרן לחלוקת כספים, הואיל ולפי ההסדר המוצע המשיבה התחייבה להעביר את הסכום המוסכם ישירות לחברי הקבוצה, ורק יתרת הסכום, בגין חברי קבוצה שלא יאותרו, תועבר לקרן לחלוקת כספים (עניין אופטיקה הלפרין, פסקה 36).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

42. הואיל ומצאתי כי יש להתחשב ב-100% מסכום הפיצוי לצורך הגדרת בסיס החישוב לצורך קביעת שכר הטרחה והגמול, המלצת הצדדים לעניין זה מתקבלת במלואה.
43. באשר למועדים בהם ישולמו שכר הטרחה והגמול, לא מצאתי להתערב בהסכמת הצדדים כפי שמצאה את ביטויה בהסדר הפשרה.
44. כאמור, באשר למחלוקת בין הצדדים לעניין תשלום ריבית והצמדה בגין שכר הטרחה שישולם לאחר השלמת התשלום לחברי הקבוצה, הצדדים השאירו את העניין לשיקול דעת בית המשפט. לאחר ששקלתי את הדברים הגעתי לכדי מסקנה כי אין מקום להוסיף ריבית והצמדה: כך, ראשית משום שברוב רובם של פסקי הדין בתי המשפט לא הוסיפו ריבית והצמדה בגין החלק בשכר הטרחה שמשולם בשלב מאוחר יותר, ובד בבד ההחלטות אליהן הפנו התובעת ובאי כוחה לא היו מנומקות. שנית, וזה העיקר, מצאתי כי במקרה שלפניי, כאשר מדובר בפרק זמן קצר יחסית, בוודאי אין מקום להוספת סכום כלשהו לסכומים המוסכמים שאושרו.

אגרה

45. כאמור, הצדדים טענו כי יש לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה בהליך זה. מנגד, הגורמים המקצועיים, אשר מצאו כאמור להביע עמדתם אך ורק בנוגע לבקשת הצדדים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה, התנגדו לבקשתם.
46. לעניין זה אציין תחילה, כי בשאלת סמכותם של הגורמים המקצועיים להגיש עמדתם לגבי הסדר פשרה מוצע (באמצעות הפרקליטות), התייחסתי כבר במקום אחר (ראו: ת"צ (שלום יים) 39443-01-20 אליהו נ' אינגליש קייק בע"מ, פסקה 8 (פורסם במאגרים, 18.6.2023)).
47. כעת לגופם של דברים.
48. תקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות קובעת כך:

"ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו."



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

49. בהתאם לתקנה זו ולהסכמת הצדדים, הנתבעות תשבנה לתובעת את חלקה הראשון של האגרה ששילמה, בתוספת הפרשי הצמדה למדד.

50. בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי ברירת המחדל היא כי הנתבעות יישאו בו, אך בית המשפט רשאי לפטור אותן מתשלום כאשר מתקיימים "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

51. אציין תחילה כי הפסיקה קובעת כי ככלל בית המשפט נעדר שיקול דעת בכל הנוגע לתשלום אגרה והשבתו, ועליו לפעול בהתאם לאמור בתקנות האגרות. ראו למשל בדברי כב' השופט (כתוארו אז) י' עמית ברע"א 3640/15 Bio-Engineering Project נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 4 (פורסם במאגרים, 12.10.2015):

"... ענייני אגרה והשבת אגרה, הינם עניינים טכניים שהוסדרו על ידי מחוקק המשנה באופן ברור על מנת ליצור וודאות אצל הצדדים. המקרים בהם זכאי בעל דין להשבת אגרה הם בגדר רשימה סגורה, ולמעט מקרים שבהם צוין במפורש, עניינים אלו אינם נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט".

52. לאחר ששקלתי את טענות הגורמים המקצועיים מחד גיסא ואת טענות הנתבעות מאידך גיסא, הגעתי לכדי מסקנה כי בנסיבות העניין יש מקום לפטור את הנתבעות מתשלום חלקה השני של האגרה.

53. "טעמים מיוחדים שיירשמו" למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה שהוכרו בפסיקה הינם למשל קיומה של שאלה פרשנית שבאה לראשונה לפתחו של בית המשפט במסגרת ההליך; היות המשיבה גוף ציבור שמצבו הכלכלי אינו איתן (ולכן חיוב בתשלום אגרה יפגע באופן עקיף בציבור) וטעמים דומים אשר המשותף להם הוא, כלשון החוק, היותם "מיוחדים" (השוו: ת"צ (מחוזי ת"א) 11329-06-18 פונטה נ' Mega Platforms, פסקה 28 (פורסם במאגרים, 27.7.2023); ת"צ (מחוזי ת"א) 2951-06-21 ספיר נ' ישראלמקו - נגב 2, שותפות מוגבלת (פורסם במאגרים, 12.3.2023)).

54. אף אני, כגורמים המקצועיים, אינני סבור כי עצם העובדה שהצדדים הגיעו להסדר פשרה בהליך תובענה ייצוגית, אף אם בשלב מוקדם יחסית של ההליך, מהווה "טעם מיוחד" מספק לשם מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה (ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 39644-04-20 זיגון נ' חברת חשמל לישראל בע"מ, פסקה 32 (פורסם במאגרים, 11.4.2022)). עם זאת, במקרה שלפניי קיימים טעמים נוספים.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

55. באשר לשיקולים המצדיקים פטור מתשלום חלקה השני של האגרה, נקבע למשל ב' ת"צ (מחוזי מר') 50737-01-19 יובל לפינר, משרד עורכי דין נ' בנק הפועלים בע"מ, פסקה 43 לפסק דינה של כב' השופטת ה' עובדיה (פורסם במאגרים, 5.4.2021) כד:

" בשים לה לכל האמור לעיל סבורתני כי נתן וראוי לפעול מכוח הסמכות הקבועה בסעיף 7א(א) ולהורות על פטור מלא או חלקי מתשלום חלקה השני של האגרה לבעל הזין שהחובה לשלמה הוטלה עליו בנסיבות מתאימות, וכי בגדר השיקולים לבחינת בקשה למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה עם סיום המחלוקת בתובענה הייצוגית ראוי לשקול בין היתר את השיקולים כדלקמן: אופן סיום ההליך – היינו האם התובענה התקבלה בכללותה או בחלקה; האם ההליך הסתיים בהסדר פשרה או בהסתלקות; השלב בו הסתיים ההליך; מספר הדיונים שהתקיימו בהליך ומהותם; כתבי הטענות שהוגשו; הליך גישורי אם התקיים, אשר סייע בגיבוש הסדר הפשרה שאושר עלידי בית המשפט. אין מדובר ברשימה סגורה. אין מדובר אף בהכרעה בינארית בין פטור לחיוב, שכן בית המשפט רשאי לפטור מתשלום חלק מחלקה השני שהאגרה לפי נסיבות העניין. "

[ההדגשות הוספו – ע"ט]

56. במקרה שלפניי לא מדובר בהליך שהסתיים בשלב מוקדם במיוחד, אלא רק לאחר שהתקיים קדם משפט וניתנה החלטה בבקשת האישור. מנגד, אכן לא התקיימו שלושה דיונים כטענת הגורמים המקצועיים, אלא שניים בלבד (אחד מהם – ישיבת הפישור), והצדדים אף ויתרו על שמיעת העדים בבקשת האישור. כמו כן, אין להתעלם מכך שהצדדים הסכימו לפנות להליך של פישור שנשא פרי.

57. אכן, אף לאחר הגשת הסדר הפשרה המוצע, יש צורך במשאבים שיפוטיים נוספים (ראו: ת"צ (מחוזי ת"א) 15994-11-20 בלינזון נ' אמ אי די אל קדנות בע"מ (פורסם במאגרים, 20.12.2021)) ואף קיימים ממילא תמריצים מובנים לצדדים בהליך ייצוגי להגיע להסדר פשרה. עם זאת, אני סבור כי ככלל יש עדיין מקום ליתן תמריץ מסוים בהליכים ייצוגיים, שמעצם טיבם וטבעם מחייבים השקעת משאבים שיפוטיים משמעותיים, להגיע להסכמות שייתרו את המשך ניהול ההליך (ראו והשוו: ת"צ (מחוזי מר') 67944-07-20 קרונברג נ' אמיר ואלי להב (א.א.ל.) יזמות בע"מ, פסקה 29 (פורסם במאגרים, 12.6.2022)).

58. מלבד העובדה שהתקיימו שתי ישיבות בלבד בתיק (אחת מהן ישיבת פישור), מתקין התקנות עצמו מצא כי יש לעודד צדדים לפנות להליך גישורי, ולעניין זה סבורני כי



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

דין פישור בפני שופט כדין גישור לפי סעיף 79 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. ביטוי לכך ניתן לראות למשל בתקנה 6(ב) לתקנות האגרות, המתייחסת למצב בו ההליך הסתיים לפני שהסתיימה ישיבת קדם משפט שלישית, לרבות בהסדר גישור.

59. אכן מצאתי ממש בעמדת הגורמים המקצועיים לפיה בתקנות האגרות קיימת אסדרה ספציפית במקרה של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, וכי משכך אין מקום להתחשב בנימוקי פשרה כלליים עת בית המשפט שוקל אם לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה. עם זאת, מצאתי כי אף כאשר קיימת אסדרה ספציפית, אין הדבר מונע מבית המשפט מלשקול שיקולים שמתקין התקנות עצמו שקל במקום אחר באותו דבר חיקוק, עת הוא בוחן אם קיים טעם מיוחד לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

60. ככלל ניתן לומר כי קיומו של הסדר ספציפי אינו שולל בהכרח את תחולתו של הדין הכללי, אלא אם כן הדין הספציפי נועד להיות הסדר ממצה ובלעדי, או כאשר קיימת סתירה שאינה ניתנת ליישוב. בתי המשפט נוטים לפרש הסדרים בחוק באופן שאינו שולל תחולה של הסדר מקביל או משלים שנקבע בפסיקה או בדין כללי, אלא אם כן הדבר נאמר בלשון ברורה ומפורשת (ראו והשוו: בג"ץ 6299/21 עמותת עורכי דין לקידום מנהל תקין נ' מועצה מקומית כעביה טבאש חג'אג'רה, פסקה 43 לפסק דינו של ממלא מקום הנשיא ע' פוגלמן (פורסם במאגרים, 8.11.2023)).

61. אמנם לא נמצאה התייחסות לסוגיה זו בהקשר של אגרות בהליכי תובענה ייצוגית, אך כן קיימת פסיקה מבית מדרשו של בית המשפט העליון שקבעה כי בתי המשפט לענייני משפחה אינם מנועים מלעשות שימוש בתקנות האגרות הכלליות, גם כאשר קיימות תקנות ספציפיות לבית המשפט לענייני משפחה, מקום בו התקנות הכלליות מקלות עם בעלי הדין (בע"מ 1818/16 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, 5.7.2016)). לטעמי, הדברים הם בבחינת קל וחומר כאשר בענייננו מדובר בסעיפים שונים הכלולים באותן תקנות ולא בדברי חיקוק נפרדים.

62. אם כן, בעניין שלפניי, מלבד השלב הדיוני בו הוגש הסדר הפשרה לאישור בית המשפט (לאחר שאושרה תובענה ייצוגית), יש מקום לשקול גם את מספר הדיונים שהתקיימו, כמו גם את העובדה שהצדדים הגיעו להסכמות שאושרו לאחר קיום הליך פישור.

דברים דומים כתב כב' השופט ש' בורנשטיין בת"צ (מחוזי מר') 30134-05-22 גיגי נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, פסקה 28 (פורסם במאגרים, 21.11.2024) (להלן: "עניין גיגי").



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

"ולבסוף, באשר למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. איני מתעלם מכך שהצדדים לא הגישו נימוקים סדורים בנוגע לבקשתם לקבלת הפטור, אך דומני כי במקרה דנן הנימוקים ברורים ומובנים מאליהם. המדובר בהסדר פשרה אליו הגיעו הצדדים בכוחות עצמם בסיוע מגשר, באופן שהביא לחסכון במשאבי בית המשפט. יפים לעניין זה הדברים שנכתבו על ידי חברי, כב' השופט חיימוביץ בת"צ 67944-07-20 קרונוברג נ' אמיר ואלי להב (א.א.ל.) יזמות בע"מ [נבו] (12.6.2023), שעה שמצא לנכון לפטור את המשיבה מחלקה השני של האגרה, וזאת חרף התנגדות היועץ המשפטי לממשלה:

"כפי שהובהר בפסיקה, גם אם הסכם פשרה לעצמו אינו מצדיק פטור מאגרה, עדיין יש מקום לתמריץ מסוים לסיים הליכים בפשרה או בהסתלקות, שיחסכו משאבים ציבוריים וזמן שיפוטי, ולכן נקבע כי טעמים מיוחדים מתקיימים מקום בו הפשרה הוגשה בשלב ראשוני, סמוך לאחר בקשת האישור, ואושרה מבלי שהתקיימו ישיבות באופן שהוביל לסיום התיק מבלי לבזבז זמן שיפוטי יקר והשקעת משאבים ציבוריים (ראו בהרחבה ת"צ (מחוזי מרכז) 50737-01-19 לפינר נ' בנק הפועלים [נבו] (5/4/21)). טעמים אלו מתקיימים במקרה הנוכחי, שכן סמוך לאחר הגשת בקשת האישור ניהלו הצדדים משא ומתן, וכשזה לא הסתייע לא אמרו נואש אלא ביקשו את עזרת בית המשפט במציאת מגשר, וניהלו בפניו הליך גישור שכלל מספר ישיבות במטרה למצוא הסדר ראוי. בכך, ייתרו את הצורך בניהול ההליך לגופו, מבלי שהוגשה תשובת המשיבה לבקשת האישור, בלי שנוהל דיון לגופה של בקשת האישור ותוך חיסכון במשאבים ציבוריים".

[ההדגשה הוספה – ע"ט]

אכן בעניין גיגי הצדדים הגיעו להסכמות לאחר הליך גישור בשלב מוקדם יותר מבמקרה דנן, אך לא מצאתי בנסיבות העניין יש בכך כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעתי. בדומה, לא מצאתי כי במי מפסקי הדין אליהם הפנו הגורמים המקצועיים קיימות נסיבות דומות למקרה שלפנינו, ומשכך אין בהם כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעתי.

63. לפיכך, לאחר ששקלתי את נסיבות העניין, מצאתי לקבוע כי קיים טעם מיוחד לפטור את הנתבעות מתשלום חלקה השני של האגרה, וכך אני קובע.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

סוף דבר והוראות אופרטיביות

64. בהתאם לסעיף 19 (ג) לחוק תובענות ייצוגיות, אני מאשר את הסדר הפשרה ובתוך כך את הגדרת הקבוצה (כפי שהגדירו הצדדים כאמור בסעיף 11 לעיל) וכן את עילות התובענה, השאלות המהותיות המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים, כפי שפורטו בהחלטה המאשרת את התובענה כתובענה ייצוגית.

65. בתוך 60 ימים מיום מתן פסק־דין זה תשבנה הנתבעות לחברי הקבוצה את דמי המשלוח שלא הושבו להם, וזאת בצירוף הפרשי הצמדה. עד אותו מועד, תעדכנה הנתבעות את חברי הקבוצה בדבר ביצוע ההשבה וזאת באמצעות הודעת דואר אלקטרוני או מסרון (בהתאם לפרטים המצויים אצל הנתבעות). החל ממועד פסק הדין, וככל שהנתבעות לא עשו זאת עד עתה, עליהן לפעול בהתאם להתייבויותיהן בדבר האסדרה לעתיד כמפורט לעיל ובהסדר הפשרה.

66. לא יאוחר מ-75 ימים מיום מתן פסק הדין, יגישו הנתבעות תצהיר מטעם גורם מוסמך בנתבעות המלמד על ביצוע ההסדר ועל אודות התשלומים שהועברו לחברי הקבוצה. מלבד התצהיר, יש להציג אסמכתאות מהן ניתן ללמוד על כמות ההחזרים, על מועדיהם ועל סכום כל החזר. לאחר מכן, תינתן החלטה בדבר העברת יתרת הסכום לקרן לחלוקת כספים.

67. תוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין תישאנה הנתבעות ב-70% משכר־טרחת באיכוך התובעת, כמפורט לעיל בפסק דין זה. יתרת שכר־הטרחה תשולם לאחר שבית המשפט יבחן כי מלוא הסכום המוסכם הועבר לחברי הקבוצה כהגדרתה לעיל או לקרן לחלוקת כספים, ותינתן החלטה בהתאם.

68. הגמול לתובעת ישולם לה במלואו תוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין. עד מועד זה הנתבעות ישיבו לתובעת אף את חלקה הראשון של האגרה ששילמה.

69. הבקשה לפטור את הנתבעות מתשלום חלקה השני של האגרה – מתקבלת.

70. מובהר כי לגבי כל המועדים האמורים בפסק־דין זה, ימי הפגרה או מצב החירום המיוחד נמנים.

המזכירות תדוור לבאי־כוח הצדדים ותעביר פסק־דין זה למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

תז"פ ביום 21.5.2026.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 10685-03-24 רביב ואח' נ' אס.בי.אן. הלבשה בע"מ ואח'

ניתנה היום, בא' ניסן תשפ"ו, ב19 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

ע.א.א.א.
ערן טאוסיוג, שופט

